

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 17

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, JANUARY 21ST, 1933

LETO XXXV.—VOL. XXXV.

Predlog vložen v senatu, da se odcepi 39 držav od ameriške unije

Bismarck, N. D., 20. januarja. Senat še danes ni prišel k sapi radi predloga senatorja Martina iz North Dakote, ki je predlagal, da se odcepi 39 držav od Zedinjenih držav in ustanovi svojo lastno republiko ter pustijo 9 vzhodnih "finančnih" držav, da si ustanovijo svojo lastno vlado. Kakor hitro je bil dotični predlog vložen, je nastal velik hrup v senatu, in več senatorjev je zahtevalo, da se predlog ne sme niti tiskati v legisturnem zapisniku, a končno je bil dovoljen natisk z 28 glasovi proti dvajsetim. Senatorji so izjavili, da so tozadevno glasovali, ne ker so prepričani, da predlog mora biti vpošteván, pač pa da se izrazi mišljenje posameznih senatorjev. Predlagatelj senator Martin je imenoval sledečih devet "finančnih držav" na vzhodu: Maine, New Hampshire, Vermont, Massachusetts, New York, Pennsylvania, Connecticut, Rhode Island in New Jersey. Izjavil je v predlogu, da so te države postale bogate in kontrolirajo danes kongres in vse poslovanje v Zedinjenih državah, dočim je ostala dežela zašla v revščino. Senator Martin je mnenja, da če se to zgodi, se zgradijo lahko znova Zedinjene države, ki bi imele podlago na pravi demokraciji, ne da bi bile odvisne od denarnih mogotcev na vzhodu. Več senatorjev je bilo mnenja, da je tak predlog veleizdajalski in niti ne bi smel priti v razpravo.

Insull bi rad postal grški državlján

Atene, Grška, 20. januarja. Samuel Insull, ki je osleparil tihoce Amerikancev s sleparskimi delnicami v raznih podjetjih, in ki je pozneje pobegnil iz Zed. držav, da ne bi bil postavljen pred sodnijo, je zaprosil sedaj za grško državljanstvo. Že prej so grške sodnije odrekale prošnjo Zedinjenih držav, da se Insulla izroči Ameriki v svrhu obsodbe. Insull se nahaja od 9. oktobra lanskega leta na Grškem, in grške postavbe določajo bivališče treh let v Grčiji, predno se poda na državljanstvo. Toda Insull ima menda denarja dovolj, da podkupi uradnike in pridobi grško državljanstvo.

Smrtna kosa

Včeraj je preminul rojak Frank Boje, 12627 Iowa Ave., ki je bolehal dve leti. Ranjki je bil doma iz vasi Dolenja vasi pri Ribnici, odkoder je prišel v Ameriko pred 35. leti. Tu zapuščajo soprogo Karolino, rojeno Gregorčič in 7 otrok, Frank, Mary, Jennie, Frances, Joseph, Louis in Alice. Ranjki je bil stari oče Helene, hčerke pokojne hčere Karoline Bukovec, ki je umrla lanskega novembra. V Evropi zapuščajo sestro Jennie Zbašnik. Tu ima tudi štiri nečakinje, Mary Koželj, Frances Boje, Louise Mrhar in Jennie Bukovec. Mr. Primož Post je njegov nečak. Ranjki je bil član društva Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, društva Slovencev št. 1 SDZ in društva Maccabees. Pogreb se vrši v torek jutraj iz hiše žalosti pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin, preostali družini pa izrekamo naše globoko sožalje.

* V državi Texas je bila zapriječena ženska guvernerek, Mrs. Ferguson.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Javni članski shod sklicuje federacija SNPJ v Chicagi za 8. februarja. Na dnevnem redu bo razprava o pravilih. Navzoči bodo tudi člani gl. odbora, ki imajo sejo v dotičnem tednu.

V Milwaukee, Wis., je umrl Frank Struma, po domače Lojze Hrovat, star 46 let in doma iz Regrca pri Novem mestu. Na smrtni postelji je povedal, da je bil oženjen in živi žena z otroci nekje v Lorainu, Ohio, dočim zapuščata brata v Clevelandu, v starem kraju pa drugega brata in dve sestri. Pokojni je bil član SNPJ, toda zadnje čase je bil pasiven radi brezposelnosti. Dokler je delal je bil vedno točen plačnik. Umrl je za pljučnico.

Pri delu v tovarni v Reading, Pa., se je poškodoval na nogah John Karš. V istem mestu je rojak John Matetič umrl 8. letni sinček za pljučnico.

Slovensko-Hrvatska Zveza, ki ima svoj sedež v Calumetu, Michigan, bo praznovala letos tridesetletnico svojega obstanka. Društva te organizacije se nahajajo v Michiganu in Minnesoti.

V Hanover, Penna., je umrl rojak Joseph Bregant, ki je bolehal tri leta. Pred tremi leti se je ponorečil v rudniku, pred smrtjo pa se je pridružil bolezni še vodenici. Pokojni je bil svoje vrste čudak in ni zaupal niti družbenim sobratom svojega denarja in čekov, vsled česar to precej zgubljivega, društvo bo pa imelo sitnosti. Ranjki je bil v svetovni vojni, ki je na njem pustila trajne posledice. Rojen je bil v vasi Vršče, občina Blagovica na Gorenjskem pred 43. leti. Tam zapuščata dva brata, dve sestri in hčerko Tilko Lovrin. V Ameriko je prišel leta 1920. Zadnje čase je bil velik revež. Po nesreči se mu je zastrupila kri in je mnogo trpel.

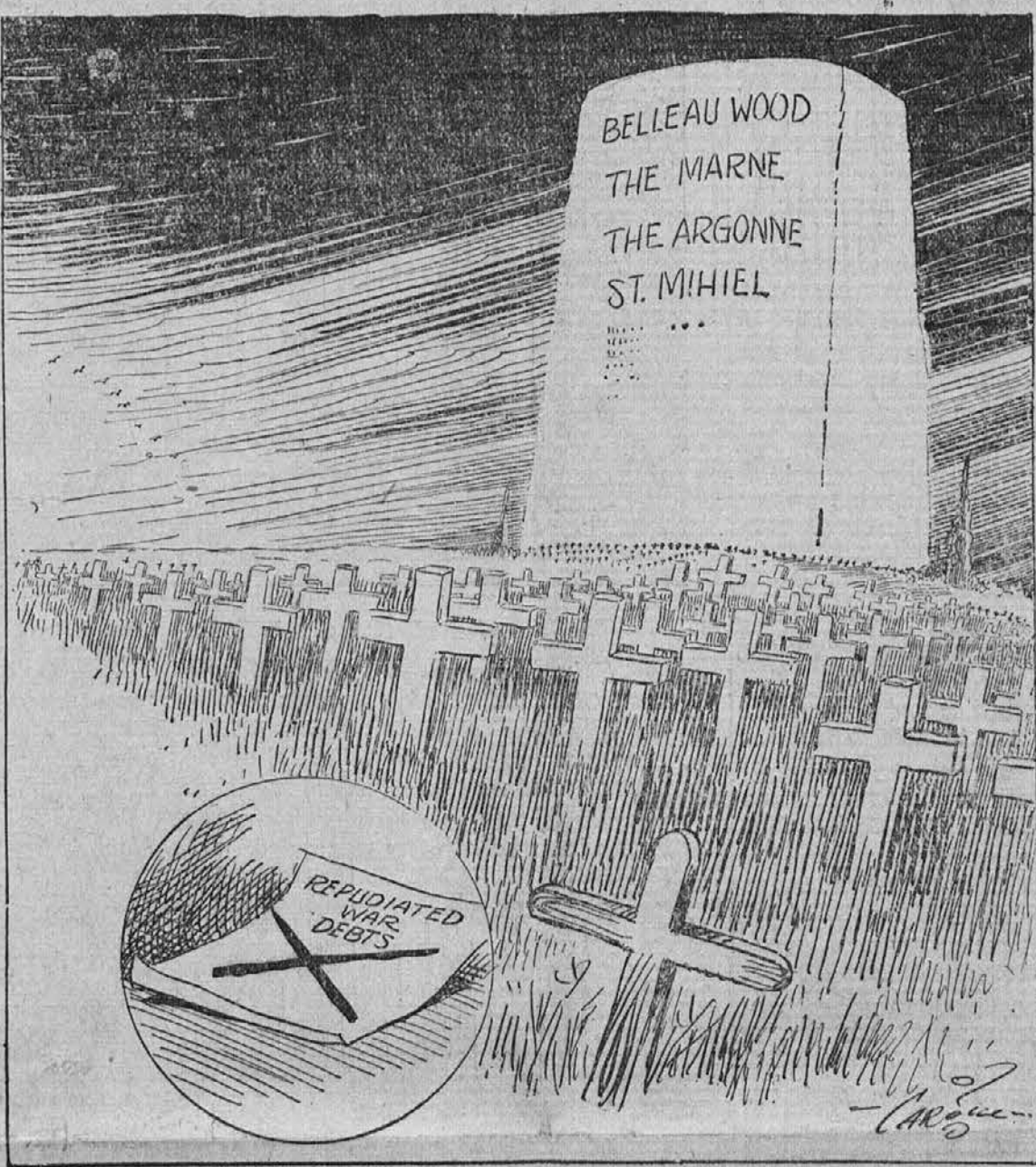
Naši dijaki

V sredo, 25. januarja, se vrši graduacija dijakov in dijakinj na East Technical višji šoli v Clevelandu. Med številnimi graduiranci je tudi lepo število naših slovenskih in hrvatskih mladeničev in mladenk, katerih imena prinašamo na tem mestu: Nick Badovinac, Henry Bartl, William J. Beljan, William E. Busanič, Ladie Debevec, Albert A. Fabian, R. Jos. Herbst, Ad. J. Jankovič, Marko J. Juratovac, Lad. Kotich, Edward Kozar, Wm. B. Mach, Stanley Mejak, Stanley Turk, Wm. J. Verderber, Edward Zupancich. Lepo število naših mladih talentov iz ene same šole v Clevelandu. Iskrene čestitke vam, fantje, pa tudi vašim staršem, ki so vas s precejšnjimi stroški poslali v višje šole. Prav iskreno vam želimo uspeha v življenju!

Umrli mati

Mary Francel je dobila od brata Petra Kržeta iz Ely, Minnesota poročilo, da ji je tam preminula ljuba mati, Terezija Krže, v starosti 70 let. Rojena je bila Pajnič v vasi Bukovica pri Ribnici, in omožena Krže, v vasi Čampe, fara Sodražica. Pokojnica je živela v Ely 30 let, kjer zapuščajo soprogo Petra Kržeta in sina Petra, v Clevelandu pa dva sinova, Paula in Franka, dve hčeri, Mary Francel in Jennie Kozina in mnogo sorodnikov tu in v stari domovini. Naj bo ljubi materi ohranjen trajen in blag spomin.

Neplačani francoski dolgovi

24 volivnih uradnikov aretiranih v New Yorku. Stotine bo še obdolženih

New York, 20. januarja. Preiskava državnega prosekutorja je dognala doslej, da se je 24 volivnih uradnikov pri zadnjih volitvah udeležilo pri slepariji z ljudskimi glasovnicami. Prosekutor je dal vseh 24 uradnikov zapreti. Med obtoženimi in prijetimi 24 volivnimi uradniki je sedem žensk. Kot trdi prosekutor preiskuje sedaj še stotine enakih slučajev, in obljubil je, da bodo sledile nadalje obtožbe in aretacije. Volivni uradniki so obtoženi, da so pri volitvah 8. novembra, enostavno prezirali ime Joseph McKee, ki je bil neodvisni kandidat za župana, in za katerega je glasovalo nad 300,000 volivcev. Medtem ko je državni prosekutor na delu, se je pa oglasil tudi zvezni prosekutor Medallie, ki je enako upejal preiskavo od strani velike porote glede volivnih sleparij. Medallie je bil kandidat za zveznega senatorja, in kot trdi, je bil opeharjen pri volitvah za tisoče in tisoče glasov. Državni prosekutor Crain računa, da bo najmanj 200 volivnih uradnikov in uradnic aretiranih, ko bo velika porota zaključila svojo preiskavo.

Nov grob

V četrtek popoldne je v Lakeside bolnici umrl John Popetnik, star 49 let, stanujoč na 5361 St. Clair Ave. Tu zapuščajo soprogo in tri otroke, Jennie, omožena Lohay, Mildred omožena Lucarelli in Betty. Ena sestra je v Struthers, O. Ranjki je bil rojen v Neslije na Pohorju, na Štajerskem, kjer zapuščata dve sestri. Tu je bival 21 let. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v torek popoldne pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Prizadetim naše iskreno sožalje, ranjkemu pa naj bo ohranjen blag spomin.

ZANIMIV ČASOPIS

Vsi naročniki "Ameriške Domovine" dobijo danes obnem z običajno številko svojega dnevnika tudi popolnoma nov časopis "Journal and Observer," ki je tiskan v tiskarni "Ameriške Domovine." Tiskan je v angleškem jeziku za jugoslovansko mladino širom Zedinjenih držav. Le prva številka tega zanimivega angleškega časopisa, ki je pisan v pristno slovenskem duhu, bo razposlana zastoj našim naročnikom. Časopis, kot je "Journal and Observer" je potreben za našo javnost, ker tvori vez med našimi slovenskimi očeti in materami z njih sinovi in hčerkami, rojenimi v Ameriki, deluje za ljubezen in sporazum v družini, deluje obširno za zanimanje mladine za naše slovenske jednote, zveze, kulturne nastope, finančne zavode, sport in splošni napredek, v sporazumu med mladimi in starimi. Urednik "Journal and Observer" je inteligentni Mr. Frank T. Suhadolnik, eden izmed najbolj zavzetih mladih ameriških Slovencev za naš napredek. Kot uredniki sodelujejo tudi Ann Erste, Joseph Jarc, John Kostelec, Frank A. Truden, in zastopniki lista so: Steve Haich, Geo. Norsic, Joseph Jarc in John Kostelec. Naročnina za list je le \$2.00 na leto, katero lahko plačate zastopnikom ali pa v uradu tega zanimivega časopisa na 6420 St. Clair Ave. Posamezne številke, po 5c, lahko dobite tudi v našem uradu. O tem zanimivem pojavu slovensko-angleškega časnikarstva bomo imeli še dovoljno priliko poročati našim naročnikom.

Šolska seja

V ponedeljek večer, 23. januarja, ima šolski odbor in odbor šolskega društva skupno sejo v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Država New York se pripravlja za pijačo. Posebna komisija imenovana

Albany, New York, 20. januarja. Potem ko je poslanska zbornica newyorške postavodaje odobrila predlagano postavlo s 120 glasovi proti 15, da se izreče zoper 18. amendent, je governor Lehman nemudoma imenoval posebno komisijo, ki mora dognati in priporočiti governorju, kako se bo v New Yorku protidajalo dobro pivo in ostala opojna pijača. Gre se radi kontrole pri prodaji, davkov in splošnih regulatornih postav pri prodaji opojne pijače. Za člane te komisije so imenovani večinoma nasprotniki prohibicije, toda med njimi je tudi nekaj pristavev prohibicije, in komisija je sestavljena tako, da bo lahko silala obe plati zvona. Komisija bo imela še ta teden svojo prvo zborovanje, in kot se je izjavil governor Lehman mora biti država New York pred vsemi drugimi prva pripravljena, da postreže ljudem, ki so v tako ogromni večini se izjavili pri zadnjih volitvah proti 18. amendentu in za pivo. Računa se, da bo komisija vzela nekako tri mesece časa, predno poda svoja poročila, in dotedaj bo tudi kongres že odglasoval postavlo za dobro pivo.

Delo za davke

Vse mogoče načine iznajdejo anes ljudje, da bi prišli do dela in denarja. Zadnje dni je mestna vlada dobila vse polno ponudb od strani onih, ki so zaostali z davki, da se jim da delo, da odslužijo zaostale davke. Denarja ne marajo, pač pa želijo, da se jim davki odpišejo.

Letna seja

V nedeljo 22. januarja, ob eni uri popoldne, se vrši letna seja Oltarnega društva fare sv. Vida. Prosi se vse članice, da so gotovo navzoče.

Državni fond \$100,000,000, da se garantira vloge v raznih bankah

Albany, New York, 20. januarja. Državna postavodaja v New Yorku je pravkar dobila skupni predlog senatne kot poslanske zbornice, da se ustanovi državna rezervna banka s kapitalom \$100,000,000. Denar bi se dobil od posameznih bank države New York, in bi se s tem denarjem garantiralo vse bančne vloge vseh onih bank, ki pristopijo kot članice k državni rezervni banki. Posamezne banke, članice državne rezervne banke, bi prispevale tekom gotove dobe svoto, ki je enaka trem odstotkom denarja, ki ga ima dotična banka na vlogah. Prihodnji teden bo predlog glede državne rezervne banke predložen najprvo poslanski zbornici legislature, nakar pride tudi v senatno zbornico. Ker ima predlog v obeh zbornicah mnogo zagovornikov, je skoro gotovo, da bo sprejet, in governor Lehman se je izjavil, da bo novo postavlo takoj po sprejemu tudi podpisal. Državna rezervna banka bi garantirala hranilne vloge vseh bank, ki so njene članice, in če bi slučajno prišla ena ali druga banka v zadrego radi izplačila, bi dobila takoj denar na razpolago. Ta banka bi poslovala deloma po sistemu, kot posluje federalna rezervna banka v Zedinjenih državah.

Radio program

V nedeljo, 22. januarja, se bo kot običajno oddajal slovenski radio program potom WJAY radio postaje v Clevelandu. Izvrstno godbo bomo imeli v nedeljo, ko nastopi Jack Nagel s svojim orkestrom, ki deluje za "Modern Crusaders," št. 45 S. D. Z. To agilno mladinsko društvo S. D. Zveze bo praznovalo v nedeljo 29. januarja petletnico svojega obstanka, in prav gotovo bodo muzikanti zaigrali pod vodstvom Jack Nagla nekaj veselega. In da ne bo brez dobrega petja, nam garantirati Miss Josephine Mulh in Miss Josephine Godec, poznani "vinčariki" iz Geneva, Ohio, ki biva v Newburgu, pa bosta prepevali kot dva črička v vinogradu. Zapeli bosta: "Kaj ne bila bi vesela," "Moj očka ima konjička dva," "Gor čez jezero," "Tam pod turškim grčem." Slovenski radio program je pod vodstvom Mr. Charles Zormana, in se bo oddajal v nedeljo od 3:30 do 4. ure popoldne potom radio postaje WJAY v Clevelandu.

Newburška jeklarna

Mestni councilman Hopkins, bivši mestni manager, se želi sam prepričati, koliko je resnice na tem, da namerava jeklarski trust opustiti tavorno v Newburgu in premestiti dela v Lorain. Hopkins je danes odpotoval v New York, kjer bo imel sestanek s predsednikom jeklarskega trusta. Kakor hitro se Hopkins vrne v Cleveland bo sporočil javnosti, kar je dosegel. Dr. Presv. Srca Jezusovega Uradniki za leto 1933 so: Predsednik John Levstik, 646 E. 115th St.; podpredsednik Anton Hlapše; tajnik Leo Novak, 7610 Lockyear Ave.; blagajnik Andrew Tekave, 1023 E. 72nd Pl.; zapisnikar Anton Zajc; vratar Valentin Gornik. Nadzorniki: Frank Komidar, John Martinčič, Frank Levstik. Zastopnika Kluba društev SND: Anton Zajc in Frank Levstik.

Župan Miller bi rad imel moratorij na mestne dolgove, ki so neznosni

Včeraj je župan Miller govoril pred Zvezo zemljiških prodajalcev v Clevelandu in jim orisal živo sliko, v kako žalostnem položaju se nahaja mestna blagajna, zlasti kar se tiče bondov. Župan Miller je povedal, da polovico vseh davkov, katere plačujejo, gre za obresti in odplačila dolgov. Župan je povedal, da so državljani v Clevelandu tekom zadnjih štirih let glasovali z iri-petinsko večino, da se mesto zadolži za \$27,647,000, da se postavijo razna poslopja, mostovi in druge zgradbe. Predno bo ta dolg odplačan, bo veljalo z obrestmi vred nekaj nad \$57,000,000. Tekom zadnjih desetih let je rekel župan Miller, je plačalo mesto Cleveland \$53,924,000 na stare dolgove, toda v istem času se je mesto zadolžilo za nadaljnjih \$74,472,000. Župan Miller je povedal, da 50 centov od vsakega dolarja, ki ga mesto sprejme za davek, gre na odplačilo obresti in dolga. In ko je dvignil roko, je rekel župan Miller: "Naj s tem svečano svarim vse državljane v Clevelandu, da ne volijo več, da bi ležlo mesto še nadalje v dolgove. Samo kar je v resnici potrebnega, naj se gradi, namreč kar je v resnici narodu v korist. Toda v zadnjih desetih letih so mestne uprave, ki so bile pred menoj, zapravljale denar z izdajami bondov tako, da se mi zdi to vnebovpijoča krivica. In danes, ko ni dovolj denarja od davkov, sem prevel to dedščino strašnih dolgov, ki morajo biti plačani, dočim ne vem, kje bi dobil denar, da bi plačal delavce, ki delajo za mesto. Župan je nato predlagal, da se odredi moratorij na mestne dolgove, kar pomeni sledeče: Mesto v teh slabih časih ne bi ničesar plačevalo na dolgove, razven obresti. Kakor ne plačujejo davkoplačevalci svojih dolgov, tako jih tudi mesto ne more plačevati. Ko bodo prišli boljši časi, mesto lahko začne s plačevanjem dolgov, ker bo več denarja. V današnjih časih je pa najbolj potrebno, da se podpira brezposelne, oziroma, da se jim preskrbi kolikor mogoče največ dela. Štiri milijone dolarjev bi imel župan več na razpolago na leto za delavce, ako se proglasi moratorij na javne dolgove.

Turk aretirán

Po neumornem delu se je clevelandski policiji posrečilo dobiti v roke požigalce in morilce, ki so 7. junija lanske leto zažgali veliko Ellingtona poslopje na 9. veliki in Superior Ave., ko je zgorelo v plamenih 13 nedolžnih oseb. Tri je policija že aretirala, dva pa prideta pod ključ sigurno danes. Pet morilcev in požigalcev je: Ray I. Turk, ki je imel brivnico v poslopiju, kjer je ogenj nastal. L. J. Kamons, 64 letni bivši odvetnik, glava požigalcev, Paul Childs, zavarovalniški agent, Samuel Neaman, lekarnar iz Pittsburgha, Benjamin Hirsch, profesionalen požigalec. Varnostni direktor Merri-ck je izjavil: "Mi imamo dokaz, da je Turk najel bando požigalcev, da so zažgali, nakar bi dobili zavarovalnino. Računa se, da so ti požigalci v kratkem požgali za dva milijona vrednosti hiš."

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 17, Sat., Jan. 21st, 1933

Od Sarajeva do Trogira

Italijanom je sam Mussolini razložil, kam naj ciljajo s svojimi napadi, ko jim je javno povedal: "Vse to," je rekel duce, "nikakor ne prihaja od neodgovornih posameznikov ali skupin, ki se dajo zapeljati od trenutnih strasti, pač pa je to početje Jugoslovanov proizvajano po zamišljenem načrtu. Oni, ki so v resnici odgovorni, se lahko najdejo med elementi, ki se nahajajo na čelu vladajočega razreda sosednje države!"

Naj omenimo, da so to skoro iste besede, katerih se je poslužil grof Berchtold, avstrijski zunanji minister v svojem slavnem memoarju, ki je bil priložen ultimatumu z dne 25. julija, 1914 — in ki je bil neposredni vzrok svetovne vojne. Fašistovska Italija napada danes Jugoslavijo kot je napadla Avstrija leta 1914 Srbijo. Razlika je ta, da ima Italija mnogo manj obzirnosti, kot jo je imela Avstrija. Kajti v tem slučaju se ne gre za ubitega prestolonaslednika, pač pa za poškodovanega kamenitega beneškega leva.

Nihče bolje ne ve, kot Mussolini sam, da Dalmacija nikakor ni laška zemlja. Res je, da se nahajajo v Dalmaciji dobri umetniški spomeniki, ki zaslužijo vse spoštovanje, toda ti spomini so popolnoma enaki onim, katere je Bizanc zapustil na Balkanu, ali pa Mavri v Spaniji. Kam pride svet, ako bo vsak narod začel kričati o poškodovanih spomenikih v drugi državi, dočim so ti spomeniki nastali tisoč ali več let nazaj.

Tomaseo, na katerega se g. Mussolini sklicuje, je sam izjavil, da se je v Dalmaciji slovanstvo bolje ohranilo kot v Italiji — italijanstvo. In ko očitajo prenapeti laški listi Jugoslovanom, da nimajo nobene kulture, nam pride v spomin, da je laški mislec Gabriele Mico izjavil: "Srbom smo dolžni najbogatejšo zavest stare krščanske umetnosti na Vzhodu!" Ali je torej vredno pripraviti se za kos poškodovane kamna, ko ima danes svet toliko gorja in trpljenja?

Kar se tiče nečednih poskusov zasejati neslogo med Srbi in Hrvati, nam tako sejanje nesloge prej privablja nasmeh kot pa resno vpoštevanje. Ves svet, zlasti pa Jugoslovani vedo, kako je v letu 1919 d'Annunzio strahovito sramotno napadel Hrvate. Pravi Hrvati dobro vedo, da pravi njih sovražnik je — Italijan, in naivno je hujskati rojenega nasprotnika napram lastnemu bratu!

Nesrečni Balkanci, vas smatrajo za tradicionalne kvartilce miru, a kako vas izzivajo, da bi pokvarili mir! Če bi v Jugoslaviji vladal režim, kot vladal v Italiji, kako bi se kričalo o vaši brutalnosti! Če bi se Jugoslovani dvignili v demonstraciji radi strašnega trpljenja, ki ga prenaša stotisoče slovenskega naroda pod laškim režimom na Primorskem, kaj bi potem rekli Italijani? Kaj bi Italijani storili, če bi predsednik jugoslovanske vlade se dvignil v parlamentu in obsodil Italijo kot barbarstvo, ker so Italijani prepovedali Slovanom v Istri — slovensko govoriti!

In končno, kaj hoče Italija?

Kaj zahteva? Zakaj hujska? Ali išče, kot se šepeta, diverzijo, pojačanje svojega prestiža, ker je doživela velik poraz v svoji zunanji politiki, zlasti v zadnjih par mesecih? Ali pa misli prisiliti Jugoslavijo na neoprezen odgovor in kovati železo za sebe, dokler je vroče?

Dobro bi bilo, da se to dožene. Kajti končno želja, da se ohrani stare kamenite spomenike nepoškodovane tudi ne more biti vzrok tako silnih demonstracij v Italiji in nastopa samega Mussolinija.

Naj pripomnimo, da je "Ere Nouvelle" uradni organ bivšega ministerskega predsednika francoske republike, Herriota.

In ko čitamo, kako se pošten francoski časopis, ki je organ radikalnih francoskih socialistov, počene za Jugoslavijo napram Italiji, in če pomislimo, kako peščica slovenskih socialistov v Ameriki škodoželjno, neopravičeno, brez povoda in zlobno napada Jugoslavijo, torej svoj lastni narod, se spomnimo na onega moža, ki je pri Termopilah izdal svoje špartanske brate perzijskim hordam.

D O P I S I

Euclid, O.—Nekaj izrednega je tukaj pri nas. Včasih so morali odrasli mladino učiti, sedaj nas je pa ta naša mladina prekosila. Oh, saj pravim. Eden drugega skušajo prekositi, kdo bo prodal več tiketov, kdo bo odnesel lavorjev venec.

In kaj se še drugega sliši? Da bo Oltarno društvo priredilo igro "Sv. Elizabeta" in sicer na 12. februarja, za šestletnico ustanovitve. Pri našem društvu so bile članice vedno aktivne za prodajo tiketov, pa nikdar se ni dalo priznanja najbolj pridni. Sedaj smo pa naredile tekmo: katera jih bo največ prodala, bo dobila lepo nagrado. Torej se daj pa le po njih (mislim po tiketih, ne po članicah).

Igra je že sama na sebi tako krasna, da jo je vredno pogledat. Vstopnina bo pa tudi jako poceni. Nagrade bodo tri in zelo krasne, obenem pa še priznanje najbolj pridni. Ako smo se že poprej trudile, gotovo tudi sedaj ne bomo držale križem rok. Samo pogledajte, kaj vse naša mladina stori, da pride do zmage. Pri tem je pa še mnogo zabave. Sedaj že vemo, katera dekle je bila najbolj pridna in tudi za fanta že vemo, ker smo ga krodali za kralja. Katera bo pa pri Oltarnem društvu zmagala, pa tudi "špas," ker moramo hihoteti, drugače nas bodo uradnice prekosile. Kdo ne pozna Katie

Robert ali Rozi Zdešar! Pokazimo jim, da znamo biti tudi me pridne. Katera želi dobiti tikete za prodajati, jih dobi pri tajnici Rozi Zdešar.

Da bodo pa ljudje raje segli po vstopnicah, naj tukaj nekoliko opišem igro. Igra predstavlja sv. Elizabeto v vsej njeni dobroti in usmiljenosti do siromakov. Predstavlja pa tudi vso zlobo, ki le more biti na grajskih dvorih. Ko zalezuje grajski valpet sv. Elizabeto v gozdu, da jo zasači pri nasičevanju lačnih, se ji kruh mahoma spremeni v krasno rožo. Igra je vse skozi zanimiva, pa tudi dosti smešnih dovtipov je vmes, ko Gorenjka, grajska dekla, uvožen prevzetnega oskrbnika s svojim jezikom. Za vse preganjanje sv. Elizabete pa izve cesarica, ki ji pride o pravem času na pomoč.

Poleg te igre bo pa še enodejanka, da se boste tako smejali, da bo za počit. To društvo deluje že šest let za obstoj fare z jako lepim uspehom. Ves dobiček gre za cerkvene potrebe. In vselej, kadar to društvo kaj priredi, je gotovo dobro izpeljano, ker vodstvo je v dobrih rokah.

Sedaj me ima pa samo še firbec, katera bo tukaj zmagala in nagrado dobila. Lepo pozdravljeni vsi čitatelji, posebno pa naše tekmovalke.

J. I.

American Equality League

Pri zadnji seji od THE AMERICAN EQUALITY LEAGUE, organizacija katere sestoji iz 22 narodnosti, so bili izvoljeni sledeči uradniki: Za predsednika, prejšnji mestni "councilman" in odvetnik John L. Mihelich, za podpredsednika James Metlicka, George Green, Charles J. Wolfgram, sodnik Jacob Stachel, Louis Sitko, kongresman Martin L. Sweeney in Peter Chesnul. Za blagajnika: Lewis Drucker, tajnik A. I. Hausman, finančni tajnik Chas. J. Bills.

Dne 5. februarja bo imela liga prišel po naši lovski veselici, da vsaj lahko par besed zapišem, da bodo vedeli tisti, ki niso prišli, da se lahko kesajo vse svoje živne dni. Se reče, saj ne vem kako bi jim mogli postreči, ko ni bilo niti za pol inč več prostora in da še tisti, ki so bili bolj zadnji, niso mogli dobiti take postrežbe, kakor bi jo bil naš klub iz srca rad dal. Zato prosim oprostjenja na tem mestu vse tiste, ki niso dobili sedežev in ne take postrežbe, kot bi bila na mestu. Saj ste videli, da je bilo toliko ljudi, da se je vse trilo in bi bila skoro morala na enem stolu po dva sedeti. Ob ljubimo pa to, da tisti, ki so bili slabše postreženi, da bodo imeli drugo leto prvo pozornost in prvo postrežbo, da s tem vsaj nekoliko poravnamo krivico. Povedali smo, da se začne veselica točno ob sedmih. Kdor je bil na mestu ob sedmih, je dobil prostor. Oni pa, ki so prišli ob osmih in pozneje, so pa bolj ta kratko vlekli. Ampak, upamo, da dosmrtno zamere ne bo, saj so videli, da bi bili radi storili vse, ampak če ni mogoče, pa ni mogoče. Za fante in dekleta od Rainbow kluba smo imeli rezervirano mizo. Ampak ker jih toliko časa ni bilo, gostje so pa pritisnili, smo pa kar dajali sedeže. Joe Plute je rekel, da bo drugo leto prišel že popolnoma, da bo ja sedež dobil. Brez skrbi, Joe.

Fantje in dekleta od St. Clair Rifle kluba, ki so bili menda razen treh vsi, so pa prišli pravčasno in upamo da so bili zadovoljni s postrežbo.

Prav res, da nismo pričakovali toliko gostov. Kdo je pa mislil, da nas imajo res tako radi in da jih bo toliko prišlo. Ampak najbrže je temu vzrok, ker menda na nobeni veselici ni tako prijetno, kot je na naši. Joe Stampfel, ki se je letos prvič udeležil naše veselice, je zaaral vstopnice že za drugo leto, zase in za svojo ženko. Gradiškovi iz Loraina so rekli, da bi pa najraje kar druge veselice počakali v dvorani. Ne vem, ali so že

Prijetna dolžnost me veže, da se vsem prav lepo zahvalim, ki so na ta, ali oni način pripomogli pri popularnem kontestu Lige ohijskih društev KSKJ. Da sem dosegla drugo mesto in prejela drugo nagrado.

Ni me vodila k temu kontestu sebičnost, pač pa da kot članica KSKJ. pripomore kolikor mi je bilo mogoče plemenitemu namenu kontesta, da se z njim pomagamo bednim članom naše Jednote. Torej še enkrat: Lepa hvala!

Mary Polutnik,
predsednica društva št. 85 K. S. K. J. in druga podpredsednica Ohijske Lige.
Lorain, O., dne 20. jan., 1933.

KRALJICA KONTESTA

Slika nam predstavlja Miss Mary Rode, 6310 Carl Ave., Cleveland, O., ki je zmagala v zadnjem popularnem kontestu Lige ohijskih društev KSKJ. Navedenka je bila na zadnji nedeljski prireditvi gori navedene Lige v Grdinovi dvorani proglašena za "MISS K. S. K. J. OHIO." Srečna in gotovo ponosna zmagovalka je hči Frank in Ana Rode, in spada k društvu sv. Marije Magdalene št. 162. KSKJ. Čestitamo!

EUCLID RIFLE and
HUNTING CLUB.
Piše JAKA

No ja, toliko sem že k sapi prišel po naši lovski veselici, da vsaj lahko par besed zapišem, da bodo vedeli tisti, ki niso prišli, da se lahko kesajo vse svoje živne dni. Se reče, saj ne vem kako bi jim mogli postreči, ko ni bilo niti za pol inč več prostora in da še tisti, ki so bili bolj zadnji, niso mogli dobiti take postrežbe, kakor bi jo bil naš klub iz srca rad dal. Zato prosim oprostjenja na tem mestu vse tiste, ki niso dobili sedežev in ne take postrežbe, kot bi bila na mestu. Saj ste videli, da je bilo toliko ljudi, da se je vse trilo in bi bila skoro morala na enem stolu po dva sedeti. Ob ljubimo pa to, da tisti, ki so bili slabše postreženi, da bodo imeli drugo leto prvo pozornost in prvo postrežbo, da s tem vsaj nekoliko poravnamo krivico. Povedali smo, da se začne veselica točno ob sedmih. Kdor je bil na mestu ob sedmih, je dobil prostor. Oni pa, ki so prišli ob osmih in pozneje, so pa bolj ta kratko vlekli. Ampak, upamo, da dosmrtno zamere ne bo, saj so videli, da bi bili radi storili vse, ampak če ni mogoče, pa ni mogoče. Za fante in dekleta od Rainbow kluba smo imeli rezervirano mizo. Ampak ker jih toliko časa ni bilo, gostje so pa pritisnili, smo pa kar dajali sedeže. Joe Plute je rekel, da bo drugo leto prišel že popolnoma, da bo ja sedež dobil. Brez skrbi, Joe.

Fantje in dekleta od St. Clair Rifle kluba, ki so bili menda razen treh vsi, so pa prišli pravčasno in upamo da so bili zadovoljni s postrežbo.

Prav res, da nismo pričakovali toliko gostov. Kdo je pa mislil, da nas imajo res tako radi in da jih bo toliko prišlo. Ampak najbrže je temu vzrok, ker menda na nobeni veselici ni tako prijetno, kot je na naši. Joe Stampfel, ki se je letos prvič udeležil naše veselice, je zaaral vstopnice že za drugo leto, zase in za svojo ženko. Gradiškovi iz Loraina so rekli, da bi pa najraje kar druge veselice počakali v dvorani. Ne vem, ali so že

prišli domov ali ne.

Dvorana je bila okusno ozaljšana, za kar zaslužita pohvalo tajnik Tone Bavetz in Lojze Hoffart. Tiste lučke, ki so po mežikoval, so se mi strašno dopadle, samo proti polnoči sem si domišljeval, da samo meni po mežikujejo in se hočejo nekoliko norčevati. Dobro, da so bile visoko pripete. Ko sem enkrat ob kaki tretji uri stal pod moosom, sem prav natanko videl, da je zatisnil levo oko. Dvakrat sem ga pogledal in obakrat sem isto videl. Uganil sem, da mi prijazno svetuje, naj grem lepo domov, pa sem tudi šel.

Kar se mene tiče, prosim oprostjenja vse cenjene dame, katerim sem hodil po nogah. Temu so bili krive razmere, katere smo dobivali od bare. Tudi tiste prosim oprostjenja, s katerimi sem govoril, pa nisem vedel da sem. Sicer nas je bilo pa več takih, ki smo bili sorazmerno razpoloženi.

Kar se tiče kuhinje, moram pohvaliti našega Tončka Kramaršiča, ki je bil oberkuh. Jaz sicer nisem poskusil večerje, ker sem kot gentleman prepusil se dež dohtarju Jimu in ki mi je potem v zahvalo pojedel večerjo. Ampak proti jutru sem poskusil v kuhinji postrežene nadele, ki so se mi grozno dopadli.

Zala dekleta so se brhale sukalice okrog miz in servirale gostom. Biti jih je moralo par sto, ker kamor sem stopil, sem jim bil v napotje. Priporočal bi, da se za drugič izpelje nadzemna železnica po dvorani, da bo človek vsaj nemoteno lahko šel od mize do mize.

Kdor je do nedelje dvomil, da ni bila resnična žaloigra, ki se je vršila v Pennsylvaniji, ko smo šli s harmoniko na medvede, je sedaj drugačnega mnenja. Videli smo medveda in harmoniko v živni podobi. Medved je bil priklenjen na verigi, harmonikar pa ne, kar je velika razlika in ima pomen. Kajti, če bi bili priklenili harmonikarja, medveda pa pustili na zlati svobodi, bi bila lahko kaka pomota.

Videli smo tam razstavljeni

živo in neživo zverino. Na čelu je paradiral moose, ki je bil ta večer tudi ovokovečen v filmu, katerega nam je pokazal Mr. L. Leskovec. Tam smo videli, da je bil moose res ustreljen in na licu mesta dan iz kože in da ga nismo morda našli za kakim fencom naslonjenega in onemoglega.

Nastopilo je kakih 25 pevskih zborov, ampak na odru je nastopil samo kvartet, drugi so pa peli, kakor je prilika nanesla in prostor dopuščal. Kvartet: Šepic, Mlakar, Klaus in če se ne motim Jaka, bi bil prišel do veljave, če bi se bil mogel sporažumeti, katero bodo zapeli. Ampak čast se jim mora dat, ker so peli brez not, kar se je posebno čudno zdelo Breskvarju, ki je rekel, da imamo dobre glave, da znamo pesmi na pamet po polnoči.

Jaz sem se bil med večerjo udinjal pri St. Clair Rifle klubu. Da smo imeli tam važne in temeljite pomenke, je razvidno iz tega, da sem, ko sem šel od njih mize, iskal kuhinjo pri vhodu v dvorano, dasi je ta na nasprotnem koncu.

Kolikor sem mogel dobiti poročil, so ob sedmih zjutraj še plesali, nekateri so prišli domov šele ob devetih in bi še takrat ne, da se niso skregali pri marjašu. Ta stvar je bila pa taka. Baraga ni hotel Brusu petlja plačat. Brus vstane brez vsake besede in gre naravnost na Baragov dom. Tam mu Tončka natoči enega (ali sta bila dva) in Janez je plačal s tem, da je rekel: "To naj bo pa za tisti petelj, ki mi ga Tone ni hotel plačat, pa adijo in z bogom."

V pondeljek proti večeru me pokliče Tone Baraga.

"Tone Baraga govori."
"Kaj bi pa rad, Tone?"
"Ti, ali veš, kje sem jaz?"
"Kako bom to vedel, kje pa si?"

"Saj to bi rad zvedel: kje da sem."

"Pa ne veš kje si?"
"Nak, ne vem."
"Jaz tudi ne."
"Potem mi pa tudi ti ne moreš pomagat," reče žalostno Tone.

Na veselici se je izvršno obnesel radio zvočnik, ki je bil napeljan po dvorani. Plesalci so bili prav hvaležni za napeljavo Albertu Bruss (Bruss Radio Service), ki je stvar napeljal.

Za oznanjevalca na radio v dvorani je bil naš Janez Tomažič, ki ima sicer zelo lepo in glasno "štimo," in jo je tudi ta večer imel, samo spisanega programa ni mogel brat. Vso nedeljo ga je naš predsednik Bruss učil, kako naj izpelje program in predno sta šla narazen, je znal John program na pamet. V dvorani se je pa premislil in ga je proizvajal po svoje, v našo splošno zadovoljnost, razen predsednika Brussa, ki mu je krvavelo srce, da je zastojni muštral drugega prijatelja vso nedeljo. Čudno se mi je zdelo, da je Tomažič vselej, kadar je zavpil v mikrofona, pogledal v strop, mesto po srčkanih obrazih v dvorani.

Z eno besedo: veselica je bila velik uspeh. Naši fantje so veseli, da se je toliko ljudi odzvalo, gostje so pa tudi zadovoljni, ker je bila res fina zabava. Na svidenje v januarja leta 1934 na zabavi, za katero že sedaj obljublamo, da bo prekosila vse prejšnje. Prav lepa hvala vsem posetnikom.

Naše fante se opozarja na naš letni piknik, ki se vrši v nedeljo 5. februarja na Močilnikarjevi farmi. Piknik sicer ne bo tako radosten, ako ne bo snega, ampak vrši se pa vseeno. Mogoče nam bodo vremenski bogovi tako naklonjeni in nam nametali par čevljev snega. Piknik se odpre točno enkrat popoldne. Na programu bo pečen krompir in repa pa kočevski sendviči. Kar se tiče vrnitve domov, ste lahko brez skrbi, ker nas bo zvozil domov na s a n e h Močilnikarjev Dick. Svetovati je, da si vsak

VARUJTE SE PREHLADA
in vnetja sluznic! pijte
ce! Ne prehladite se in glejte,
da boste imeli drevesje v redu s tem,
da jemljete redno
Trinerjevo Grenko Vino

obuje opanke in si noge obveže v kake žaklje, da ne bo kdo primrznil k tlom, če bo stal takole kakih pet ur za tisto mizo, kjer se bo točilo.

Naš klub je napredoval za dva nova člana, in sicer Mr. John Rožanc in Mr. Anton Gubanc. Oba rojaka sta fejsnt fanta in smo ju z veseljem sprejeli v klub. O Rožancu še ne morem reč kako strelja, ker ga še nisem videl, Gubanca pa sem. Po vsej sili nas je hotel zadnji torej spraviti ob tisto luč, ki v tarčo sveti. Za enkrat se mu ni posrečilo. Pa drugič, Tone!

Udeležujte se strelskih vaj ob torkih, ker bomo kmalu postavljani na poskušnjo z drugimi strelskimi klubi, da ne bomo vedno zadel capljali. Letos moramo nositi fano, to je pribito.

V torek smo sklenili, da pošljemo našega zvestega člana Jazbeca v staro domovino, da si ogleda tam lovske uniforme. Eno si pa da umerit in se nam bo v tej predstavi, ko bo prišel nazaj. Če nam bo všeč (uniforma, ne Jazbec), jih bomo naročili tudi drugi. Razume se, da bo šel Ferdo na svoje stroške, torej se predlog močno podpira. Svetoval pa bi dolge hlače, ker pri kratkih se pokaže vsa krasota nog in pridejo do spoznanja vse noge, ki so na (X) in na (O).

Zadnji torek smo takole streljali:

Marn	172
Prince	166
Tomažič	120
Podpadeč	120
Mandel	165
Klaus	149
Hoffart	162
Dolenc S.	181
Mlakar	146
Jazbec	153
Jerič	99
Sober	126
Prijatelj	132
Debevec	173
Gubanc	61
Bruss	115
Plesec	111
Bavetz	162

Letna konferenca Slovenskega doma

Letno delniško zborovanje Slovenskega doma na Holmes Ave., ki se je vršilo v pondeljek večer in nadaljevalo v torek večer, je bilo zaključeno v torek ob 11:30 zvečer v splošno zadovoljnost. Konferenčni predsednik je bil Mr. Lovrenc Leskovec, ki je spretno vodil zborovanje, da ni bilo hudih bojev in kritiziranja čez one, ki žrtvujejo čas, denar in zmožnost v korist narodu. Konferenčni zapisnikar je bil Mr. Ciril Blaško, ki bo sestavil obširen zapisnik, ki bo priobčen v javnosti, da ga boste lahko v podrobnosti čitali. Napravilo se je več važnih sklepov, posebno znižanje najemnine dvorani itd.

V direktoriju ostanejo še za eno leto prejšnji direktorji, ki so: John Markel, John Tréck, Ciril Blaško, Andy Lokar in Krist Marc. Za dve leti so izvoljeni: Lovrenc Leskovec, Krist Krpan, Math Kastelic, Anton Baraga, Anton Jerman, Joe Sedej, John Trusnik, Frank Kocin. Za eno leto izvoljeni: Matt Struna, Charles Benevol, in Leo Kolar. Namestniki so: Jim Medved, Joe Spilar. Delniški nadzornici: Mrs. Mary Jerman in Mrs. Frances Martinjak. Skupna direktorska seja in volitev odbora se vrši v četrtek 26. januarja ob 7:30 zvečer.

V soboto 21. januarja ob 7:30 se vrši v spodnji dvorani predstava slik iz Jugoslavije. Pridite v obilnem številu, ker prireditve se vrši v korist Slovenskega doma in se vrši pod pokroviteljstvom direktorija. Po končani predstavi se vrši prosta zabava. Vstopnina je samo 25 centov.—Tajnik.

CONAN DOYLE:

Dolina strahu in groze

"Nu, in kaj mi imate povedati?"

"Ali me ne boste izdali?"

"Saj sem vam že rekel, da ne."

"Torej vas vprašam: ko ste pristopili v Chicagu k tej organizaciji ter ji prisegli zvestobo, ali ste si takrat kaj mislili, da vas to lahko zavede v zločin?"

"Ako imenujete to zločin?" je vzkliknil McMurdo.

"Zločin!" je vzkliknil Morris trpko. "Kaj ni bil izvršen sinoči zločin, ko so skoraj do smrti pretepli moža, ki je dovolj star, da bi bil vaš oče, da mu je kri lila po njegovih sivih lasih? Ali je bil to zločin, ali kako hočete to imenovati?"

"Well, poznam ljudi, ki bi rekli temu vojna," je odvrnil McMurdo, "ali vojna med dvema razredoma, kjer vsak udari, kakor more."

"Nu, prav. Toda ali ste mislili o takih stvareh, ko ste pristopili k organizaciji v Chicagu?"

"Ne; reči moram, da nisem mislil na to."

"Prav tako nisem mislil jaz, ko sem pristopil k organizaciji v Philadelphiji. Bila je pač podorna organizacija in v društvu je bilo shajališče mož. In nato sem slišal o tem kraju — da bi nikoli ne slišal! — in prišel sem semkaj, da si izboljšam svoj položaj. Moj Bog, da si izboljšam položaj! Semkaj sem prišel s svojo ženo in svojimi tremi otroci. Prišel sem trgovino na Market Squaru in šlo mi je dobro. Raznesel se je glas, da pripadam organizaciji svobodnih mož, in moral sem pristopiti k lokalnemu društvu, prav kakor ste pristopili vi sinoči. Tudi meni so vžgali ono znamenje sramote na podlaktju, toda še sramotnejše znamenje mi je bilo vžgano na sru. Kmalu sem izprevidel, da sem pod peto lopova in ni trajalo dolgo; ko sem bil zamočan v mrežo zločinov. Kaj mi je bilo storiti? Vsaka beseda, ki sem jo izrekel proti nasilju društvnikov, je bila vzeta kot izdaja, prav kakor ste slišali sami sinoči. Jaz ne morem od tu, kajti vse, kar imam na svetu, je založeno v moji prodajalni. Ako izstopim iz društva, prav dobro vem, da bi to zame pomenilo smrt, in sam Bog ve, kaj bi postalo iz moje žene in mojih otrok. Ah, Mr. McMurdo, to je strašno, grozno!" Po teh besedah si je zakril z rokama obraz in zaihtel.

McMurdo je skomignil z rameni. "Vi ste premeški za ta posel," je dejal.

"Jaz imam vest in religijo, toda z njimi vred sem postal zločinec. Določili so me za neki 'posel' in ako bi se bil uprl, sem dobro vedel, kaj me čaka. Morda sem strahopetec. Morda me dela strahopetca misel na mojo ženo in moje uboge otroke. Naj bo že kakor hoče: vdal sem se in šel, in to me zdaj noč in dan teži."

"Bila je neka samotna hiša, dvajset milj od tu. Meni so naročili, naj stojim ob vratih, prav kakor vam sinoči. Dela samega niso mi zaupali. Ostali so šli noter. Ko so prišli zopet ven, so imeli okrvavljene roke. Ko smo se obrnili, da odidemo, je prišel v hišo jokati otrok. Bil je petletni deček, pred čigar očmi je bil umorjen njegov oče. Dasi sem se skoraj onesvestil, sem moral vendar kazati smejoč obraz, kajti vedel sem, da se lahko zgodi, da bodo prihodnjič vdrl v mojo hišo in da bo moj mali Fred tisti, ki bo jokal za svojim očetom."

"Toda takrat sem postal zlo-

činec, udeležene pri zločinu in umoru ter izgubljen za ta kakor oni svet. Jaz sem dober katoličan, toda duhovnik ni hotel imeti nobenega opravka z mano, ko je čul, da pripadam tej organizaciji. Tako je z mano. In zdaj vidim, da greste vi po isti poti navzdol, tako vas vprašam: kam vas bo to privedlo? Ali ste tudi vi pripravljeni, da postanete hladnokrvni morilec, ali nam je mogoče še kaj ukreniti, da to preprečimo?"

"Kaj pa nameravate storiti?" je vprašal McMurdo. "Saj jih vendar nočete ovaditi?"

"Bog me varuj tega!" je vzkliknil Morris. "V tem slučaju bi me to stalo življenje."

"Nu, saj to je ravno," je rekel McMurdo. "Zdi se mi, da ste slabič, in da na vse preveč črno gledate."

"Da vse prečno vidim! Počakajte, da boste nekoliko dlje časa tukaj. Poglejte po dolini! Ali vidite oblake dima, ki se kaže iz dimnikov in ki se vlačijo nad dolino? Povem vam, da je oblak zločinov, ki so jih povzročili ti ljudje, bolj debel in bolj črn od tega, ki se vlačijo nad dolino, nad to Dolino strahu in groze. Od zore do mraka je naseljen strah v srcih ljudih, ki tukaj stanujejo. Čakajte, mladi mož, in spoznali boste, da govorim resnico."

"Well, morda vam bom povedal, kaj mislim, kadar se z razmerami bolje seznanim," je rekel McMurdo brezskrbno. "Kar mi je jasno že zdaj, je pa to, da vi niste mož za ta kraj, in čim prej prodajte svojo posest, pa če imate dobiti samo desetico za vsak dolar vrednosti, tem boljše bo za vas. Toda kar ste mi povedali, ostane pri meni. Ampak, če bi samo za trenotek mislil, da ste ovaduh, potem..."

"Ne, ne! Nikar ne mislite tega!" je vzkliknil Morris.

"Nu, prav; naj ostane pri tem. Zapišite si bom, kar ste mi povedali, in utegne se zgoditi, da bom še prišel k vam. Zdi se mi, da ste imeli najboljše mnenje, ko ste mi to povedali. Zdaj pa moram domov."

"Se eno besedo, preden odidete!" je rekel Morris. "Mogoče je, da so naju videli skupaj. In morda bodo hoteli vedeti, kaj sva govorila."

"Ah, prav pravite!"

"Recite jim, da sem vam ponudil mesto prodajalca v svoji trgovini."

"Da, in rekel bom, da mesta nisem hotel sprejeti. Torej, zdravstvujte, brat Morris, in želim vam, da se vam bi v bodočnosti boljše godilo."

Istega dne popoldne je sedel McMurdo v svoji sobi in čital, ko so se nenadoma odprla vrata in vstopila je orjaška postav bosa McGintyja. McGinty je sedel nasproti mladega moža ter ga pozorno gledal, McMurdo pa je njegov pogled moško vzdržal.

"Jaz malokdaj obiskujem ljudi, brat McMurdo," je rekel McGinty. "Mislim, da sem preveč zaposlen z onimi, ki obiskujejo mene. Toda zdaj sem storil izjemo ter vas obiskal na vašem domu."

"Veseli me, da vas vidim tukaj, bos," je odvrnil McMurdo iskreno, stopil k omari, vzel iz nje steklenico z žganjem ter jo postavil na mizo. "Vaš obisk mi je v čast, katere nisem pričakoval."

"Nu, kako je z vašo roko?" je vprašal bos.

McMurdo je nagubal obraz: "Hm, bolečina mi ne da pozabiti nanjo," je odvrnil; "toda bilo je vredno."

"Da; vredno je," je odvrnil

McGinty, "ampak za one, ki so lojalni društvniki in društvu v pomoč. Kaj pa sta imela davi na Miller Hillu?"

Vprašanje je bilo stavljeno tako nenadoma, da je bilo prav, da je bil pripravljen nanje. McMurdo je izbruhnil v grohot. "Morris ni vedel, da si morem tukaj, doma, narediti življenje. Pa o tem tudi ne bo izvedel, kajti on ima pretenko vest o ljudeh moje sorte. Ampak je kljub temu dober srčen človek. Menil je, da sem na koncu in ponudil mi je mesto prodajalca v svoji prodajalni."

"O, tak to je bilo?"

"Da, to je bilo."

"In vi ste odklonili?"

"Seveda. Ali ne morem zaslužiti desetkrat toliko v svoji lastni sobi?"

"Tako je. Veste, ampak jaz se vseeno ne bi preveč pajdasil z Morrisom."

"Zakaj ne?"

"Well, pač zato, ker sem vam tako rekel. Moja beseda zaleže dovolj v teh krajih."

"Morda je res tako, kakor pravite, bos, toda povem vam, da ne zaleže dovolj pri meni," je rekel McMurdo drzno. "Ako imate dar poznavanja ljudi, bi to že lahko vedeli."

Orjak je izbulil oči in njegova kosmata pest je stisnila kozarec, kakor da ga hoče treščiti v svojega mlajšega tovariša. Nato pa se je glasno in široko zasmejal.

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Čujte, rad bi vedel, kako ste sploh izvedeli, da sem davi govoril z Morrisom," je vprašal McMurdo.

McGinty se je zasmejal. "To je pa moja stvar, da izvem, kaj se godi v tem kraju," je rekel. "Well, mislim sem si —"

Tedaj so se nenadoma odprla vrata in na vratih so se pojavili trije policisti. McMurdo je planil kviško ter prijel za revolver, toda ni ga dvignil, ko je videl, da sta namerjeni nanj cevi karabink. Eden izmed policistov je stopil naprej, držeč v roki težak revolver. Bil je policijski kapetan Marvin, ki je bil nekoč član čikaške policijske sile. Nasmehnil se je ter zmajal z glavo.

"Saj se mi je zdelo, da bom imel z vami prej ali slej opraviti, McMurdo iz Chicage," je dejal kapetan. "Vzemite svoj klobuk in pojdite z nami!"

"To boste še drago plačali, kapetan!" je rekel zdaj McGinty. "Kdo pa ste, to bi rad vedel, da vamljate meni nič, tebi nič v hiše ter vznemirjate poštene državljane?"

"McGinty, vi kar lepo molčite; to pot ne nadlegujemo vas," je rekel kapetan. "Mi nismo prišli po vas, marveč po McMurdo. In vaša dolžnost je, da nam pomagata, ne pa, da nas ovirata!"

"McMurdo je moj prijatelj in jaz jamčim zanj," je rekel bos. "Ne bo dolgo, ko boste morali sami zase odgovarjati in jam-

čiti, McGinty," je odvrnil kapetan. "Tale človek, MsMurdo, je bil lopov, še preden je prišel v te kraje, in lopov je še danes. Namerite nanj karabinki, dočim ga bom jaz razorožil."

"Tukaj imate moj revolver," je rekel McMurdo hladno. "Toda povem vam, kapetan, če bi bila sama, mož proti možu, me morda ne bi dobili tako zlepa."

"Kje pa imate varant?" je vprašal McGinty. "Vsi hudiči, saj smo vendar v Vermisu, ne pa kje v Sibiriji! Za to stvar se bo treba še nekoliko pobrigati!"

"Storite kar vam drago, McGinty, toda mi bomo storili svojo dolžnost."

"Česa pa me dolže?" je vprašal McMurdo.

"Da ste bili udeleženi pri pretepanju starega časnika, Mr. Stangerja, 'Heraldovega' urednika."

"Well, če je to vse, kar imate proti njemu," se je zasmejal McGinty, "tedaj si boste prihranili mnogo truda, če stvar takoj na mestu končate. Ta-le mož je bil z mano v mojem salonu, kjer je do polnoči igral poker, kar lahko dokazem s kakim ducatom prič."

"To je vaša stvar, katero lahko dokazete jutri pred sodiščem. Vi, McMurdo, pa pojdite zdaj z nami, in sicer vam prijateljsko svetujem, da se ne upirate, če nočete dobiti s puškinim kopitom po glavi! Vi, McGinty, pa stopite na stran, kajti zagotavljam vam, da ne trpim nikake-

ga odpora, kadar izvršujem svojo dolžnost!"

Kapetan je nastopil s tako odločnostjo, da sta bila oba, McGinty in McMurdo prisiljena se vdati v položaj. McGintyju se je posrečilo, da je zašepetal nekaj besed McMurdu v uho, preden so ga odpeljali.

"Torej kaj —" je rekel McGinty ter dvignil palec.

"All right —" je zašepetal McMurdo ter pokazal z očmi na skrivališče pod podom.

"Torej zbogom vsi skupaj," je rekel bos. "Govoril bom z odvetnikom Reillyjem in bom sam prevzel stroške obrambe. In zanesite se name, McMurdo, da vas ne bodo mogli obdržati na hladnem."

"Nu, na to ne bi prisegel," je rekel kapetan. "Pazita na jetnika," je rekel policistoma, "jaz pa si bom med tem ogledal še malo po hiši."

Kapetan je res začel preiskovati, toda našel ni ničesar sumljivega. Nato so odvedli McMurda na glavni stan. Med tem se je že stemnilo, toda nekaj ljudi je bilo še na ulicah, in ti so sledili mali povorki ter klicali: (Dalje prihodnjič)

TAJNA POROČILA

Zavezniki v svetovni vojni so razrešili več kot 2,000 skrivnih nemških poročil vsak dan, vsakih 43 sekund po eno, klub temu, da so Nemci menjali vsakih 24 ur alfabet v teh skrivnih poročilih.

V Harper bolnici v Detroitu so postavili največji aparat za X-zarke, kar jih je na ameriškem kontinentu. S tem strojem bodo zdravili raka in bo stroj opravljal isto delo, kot bi ga radil v vrednosti 70 milijonov dolarjev.

Vsako opoldne, kadar se vrne s kratke vožnje z avtomobilom, krmí bivši nemški cesar Viljem gosti, katerih je veliko število v kanalu, ki meji na njegovo posestvo v Doornu, Nizozemska, kjer živi v pregnanstvu že od leta 1918.

THE OLD HOME TOWN

Registered U. S. Patent Office

By STANLEY

THE NERVE - TO SAY THIS STEAK ISN'T TOUGH! - LOOK AT THAT SAW! IF YOUR STEAKS WILL DO THAT TO A SAW - WHAT DO YOU SPOSE IT WOULD DO TO MY BOARDER'S JAWS?

HONEST, MRS PEEBLES. I JUST TOOK THIS SAW AWAY FROM MY LITTLE BOY, HE TRIED TO SAW OFF THE END OF AN OLD SHOT GUN SO HE COULD PLAY THAT NEW GAME

"CHICAGO!"

HONEST, MRS PEEBLES

AUGUST, THE BUTCHER WAS PUT ON THE SPOT TODAY WHEN ONE OF HIS BEST CUSTOMERS CAME BACK WITH A KICK

© 1933 Lee W. Stanley Central Press

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

1-18-33

McMurdo, "ampak za one, ki so lojalni društvniki in društvu v pomoč. Kaj pa sta imela davi na Miller Hillu?"

Vprašanje je bilo stavljeno tako nenadoma, da je bilo prav, da je bil pripravljen nanje. McMurdo je izbruhnil v grohot. "Morris ni vedel, da si morem tukaj, doma, narediti življenje. Pa o tem tudi ne bo izvedel, kajti on ima pretenko vest o ljudeh moje sorte. Ampak je kljub temu dober srčen človek. Menil je, da sem na koncu in ponudil mi je mesto prodajalca v svoji prodajalni."

"O, tak to je bilo?"

"Da, to je bilo."

"In vi ste odklonili?"

"Seveda. Ali ne morem zaslužiti desetkrat toliko v svoji lastni sobi?"

"Tako je. Veste, ampak jaz se vseeno ne bi preveč pajdasil z Morrisom."

"Zakaj ne?"

"Well, pač zato, ker sem vam tako rekel. Moja beseda zaleže dovolj v teh krajih."

"Morda je res tako, kakor pravite, bos, toda povem vam, da ne zaleže dovolj pri meni," je rekel McMurdo drzno. "Ako imate dar poznavanja ljudi, bi to že lahko vedeli."

Orjak je izbulil oči in njegova kosmata pest je stisnila kozarec, kakor da ga hoče treščiti v svojega mlajšega tovariša. Nato pa se je glasno in široko zasmejal.

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi, da bomo tudi vas smatrali za ne-lojalnega. Vidite?"

"Kar se tiče mojega pajdašenja, o tem ni niti govora, kajti ta človek mi ni simpatičen," je odvrnil McMurdo. "Kar pa se tiče ne-lojalnosti, vam povem, da če bi kdo drugi izgovoril to besedo, in ne vi, bi se mu slaba godila."

"Nu, to je dovolj," je rekel McGinty ter izpil žganje iz kozarca. "Prišel sem k vam, da vam dam dobro besedo, in zdaj jo imate."

"Vi ste čuden patron, to je gotovo," je dejal. "Nu, če hočete vedeti vzroke, vam jih navedem. Ali ni rekel Morris ničesar o društvu?"

"Ničesar."

"In ničesar o meni?"

"Tudi ne."

"Well, če ni ničesar rekel, je bilo zato, ker vam ne zaupa. Toda globoko doli v svojem sru on ni lojalen društveni član. To že dobro vemo. Zato pazimo nanj in čakamo pripravne prilike, da se ga iznebimo. Menim, da se ta čas naglo bliža. V našem hlevu ni prostora za garjeve ovce. In če se boste vi pajdasil z ne-lojalnim človekom, se utegne zgoditi,